

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД
«ДНІПРОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

Кафедра туристичного та готельно-ресторанного бізнесу

На правах рукопису

АНПІЛОВА АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Спеціальність 242 Туризм
(код) (назва спеціальності)

Освітня програма Туризм
(назва)

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра

Науковий керівник:
Торяник Володимир Миколайович,
доктор політичних наук, професор

РЕКОМЕНДОВАНО ДО ЗАХИСТУ

Протокол засідання кафедри

№ 9 від 14.06.2022

Завідувач кафедри

 Тетяна Павленко
(підпис) (І'мя, ПРІЗВИЩЕ)

Дніпро, 2022

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД
«ДНІПРОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

Кафедра туристичного та готельно-ресторанного бізнесу
Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)
Спеціальність 242 «Туризм»

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Завідувач туристичного та готельно-ресторанного бізнесу

 к.е.н., доц. Т. В. Тесленко
« 11 » 2022 року

**ЗАВДАННЯ
НА ДИПЛОМНУ РОБОТУ (ПРОЕКТ) СТУДЕНТУ**

Анпілогова Анастасія Олександрівна

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи (проекту) СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ
В УКРАЇНІ

керівник роботи (проекту) Горяник Володимир Миколайович, д.політ.н., професор
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджена наказом по Університету від 06.05.2022 р. № 25-02.

2. Строк подання здобувачем вищої освіти роботи (проекту) 10.06.2022 р.

3. Вихідні дані до роботи (проекту): статистична звітність міжнародних організацій та органів державної влади країн; наукові праці вітчизняних і зарубіжних вчених з питань глобальної проблематики розвитку світового туризму; національні та міжнародні нормативно-правові документи.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити):

Вступ

Розділ 1. Теоретико-методологічні аспекти розвитку міжнародного туризму в Україні

Розділ 2. Аналіз сучасного стану міжнародного туризму

Розділ 3. Стратегія розвитку міжнародного туризму в Україні

Висновки

Список використаних джерел.

АНОТАЦІЯ

Анпілогова А. О. Стратегія розвитку міжнародного туризму в Україні: 79 с., 9 рис., 7 табл., 50 джерел літератури.

Дипломна робота на здобуття першого освітнього рівня «бакалавр з туризму». – Дніпровський гуманітарний університет, Дніпро, 2022.

Досліджено теоретико-методологічні аспекти розвитку міжнародного туризму в Україні. Проведено аналіз сучасного стану міжнародного туризму. Розглянута стратегія розвитку міжнародного туризму в Україні.

Ключові слова: в'їзний туризм, виїзний туризм, міжнародний туризм, туристичні потоки, рекреаційні ресурси.

ANNOTATION

Anpilogova AA Strategy of international tourism development in Ukraine: 79 pages, 9 figures, 7 tables, 50 sources of literature.

Thesis for the first sensory level "Bachelor of Tourism". - Dnipro University for the Humanities, Dnipro, 2022.

Theoretical and methodological aspects of international tourism development in Ukraine are studied. An analysis of the current state of international tourism. The strategy of international tourism development in Ukraine is considered.

Key words: inbound tourism, outbound tourism, international tourism, tourist flows, recreational resources.

АННОТАЦИЯ

Анпилогова А. А. Стратегия развития международного туризма в Украине: 79 с., 9 рис., 7 табл., 50 источников литературы.

Дипломная работа на получение первого уровня «бакалавр по туризму». – Днепропетровский гуманитарный университет, Днепр, 2022.

Исследованы теоретико-методологические аспекты развития международного туризма в Украине. Проведен анализ современного состояния международного туризма. Рассмотрена стратегия развития международного туризма на Украине.

Ключевые слова: въездной туризм, выездной туризм, международный туризм, туристические потоки, рекреационные ресурсы.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	9
1.1. Передумови розвитку міжнародного туризму	9
1.2. Сутність та особливості міжнародного туризму	11
1.3. Основні напрями розвитку міжнародного туризму в Україні	14
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ	22
2.1. Динаміка розвитку міжнародного туризму в Україні та світі	22
2.2. Аналіз розвитку міжнародного туризму у період коронавірусу (COVID-19).....	31
2.3. Світовий досвід розвитку міжнародного туризму	37
РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	45
3.1. Стратегічні напрями розвитку міжнародного туризму в Україні	45
3.2. Використання наявного рекреаційного потенціалу України	50
3.3. Основні напрями розвитку туристичного потенціалу України	57
ВИСНОВКИ.....	66
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	75

ВСТУП

Досвід країн показує нам, що безпосередній розвиток туризму залежить від того, наскільки він користується підтримкою держави. Будь-яка держава, щоб отримати дохід від туристичної індустрії, повинна вкладати кошти на вивчення та дослідження своєї території, для оцінки туристичного потенціалу, підготовки програми туристичного бізнесу, проектів інфраструктури курортів і державних туристичних центрів, а також в інформаційне забезпечення та рекламу. Туристична галузь є одним із пріоритетних напрямів розвитку держави. Про це свідчать динамічність, висока прибутковість, великий позитивний соціально-економічний та культурний вплив туризму на розвиток країн.

Вивчаючи наявність рекреаційно-туристичного потенціалу та наявність усіх складників самостійної галузі національної економіки, необхідним є розгляд питання про створення чіткої державної політики у сфері туризму та впровадження злагоджених механізмів її реалізації. Іноземний досвід свідчить про велику вигоду від в'їзного туризму, тому кожна держава вдається до багатьох заходів та розробляє туристичну політику. В умовах нестабільної політичної та економічної ситуації в Україні важливо дослідити питання розвитку в'їзного туризму та методи його стимулювання.

Частка в'їзного туризму у світовому валовому національному продукті становить майже 10%, а також 15% світових інвестицій та 11% усіх податкових зборів, а в Україні туризм формує приблизно 1% валового внутрішнього продукту, тоді як в економічно розвинених країнах цей показник становить 6–8%. В'їзний туризм тісно пов'язаний із прямими іноземними інвестиціями в економіку країни. Крім того, завдяки в'їзному туризму та достатньому фінансуванню цієї галузі стрімко розвивається інфраструктура, наприклад транспортна, що в майбутньому дасть змогу економічно зрости не лише туристичній галузі.

Розглядаючи тренди світових економічних процесів внаслідок пандемії COVID-19 та введених карантинних заходів необхідно відзначити, що саме туризм є одним із тих секторів економіки, що постраждав найбільше через обмеження на пересування людей. Згідно останньої доповіді всесвітньої організації туризму (ЮНВТО) ООН, де було зазначено, що через карантинні обмеження туристичний потік впав майже на 74%, що складає близько 700 млн туристів у порівнянні із 2019 роком, коли було зростання на 3,7%. Варто відзначити, що найбільше туристів у 2020 році втратив Азійсько-Тихоокеанський регіон – 79%, далі йдуть Африка та Близький Схід – 69%, Європа – 68% і Американський регіон – 65% [1]. На жаль, негативні наслідки пандемії продовжуватимуться і надалі, що викликано, перш за все, обмеженнями у пересуванні людей між країнами, невизначеність, відсутності єдиної стратегії вирішення проблеми тощо.

Проблемами розвитку галузі міжнародного туризму присвячено чимало наукових праць провідних спеціалістів цієї сфери, серед яких можна виділити: О. Бартошук, Л. Богадьорова, В. Братюк, В. Кифяк, Н. Корж, Р. Волчецький, В. Герасименко, Г. Горбань, А. Грищук, А. Гуменюк, Л. Дядечко, М. Жукова, М. Мальська, П. Подлепіна, В. Семенов, С. Цьохла та багато інших провідних фахівців.

Серед основних проблем розвитку туризму в період невизначеності, які потребують негайного вирішення, враховуючи означенні проблеми, можемо виділити пріоритетні, серед яких: пошук можливих варіантів підтримки галузі на державному рівні; диверсифікація характеру надання послуг (розвиток внутрішнього туризму), аналізу сучасних стратегій розвитку в'їзного туризму України та системи методів стимулювання тощо.

Метою дипломної роботи є аналіз стану міжнародного туризму в Україні та пошук стратегічних напрямів його розвитку.

Завданнями дипломної роботи є вирішення таких питань, як: визначити передумови розвитку міжнародного туризму; визначити сутність та особливості міжнародного туризму; визначити Основні напрями розвитку

міжнародного туризму в Україні; проаналізувати динаміку розвитку міжнародного туризму в Україні та світі; провести аналіз розвитку міжнародного туризму у період коронавірусу (COVID-19); узагальнити світовий досвід розвитку міжнародного туризму; визначити стратегічні напрями розвитку міжнародного туризму в Україні; дослідити використання наявного рекреаційного потенціалу України; розглянути основні напрями розвитку туристичного потенціалу України.

Предметом дослідження є стратегія розвитку міжнародного туризму в Україні.

Об'єктом дослідження є стратегічні напрями розвитку міжнародного туризму в Україні.

ВИСНОВКИ

За результатами дослідження можна зробити наступні висновки:

1. Міжнародний туризм – істотна складова інноваційного розвитку будь-якої країни в довгостроковій перспективі, економічно вигідна і екологічно безпечна галузь економіки, джерело валютних надходжень і засіб для забезпечення зайнятості.

Чим більші відмінності грошових систем держав, більше перешкод на шляху вільного пересування людей, значніші мовні бар'єри, тим істотніша відмінність міжнародного туризму від внутрішнього. Інша особливість міжнародного туризму носить економічний характер і розкривається через вплив, яке міжнародний туризм має на платіжний баланс країни. Іноземні туристи, оплачуючи товари і послуги, забезпечують надходження валюти до бюджету приймаючої країни і тим самим активізують її платіжний баланс. Тому приїзд іноземних туристів одержав назву активного туризму.

І навпаки, виїзд туристів пов'язаний з відтоком національної грошової одиниці з країни їх постійного мешкання. Міжнародні платежі по туристських операціях такого роду фіксуються в пасиві платіжного балансу країни - постачальника туристів, а сам туризм іменується пасивним. Поділ на активний і пасивний, виходячи з особливостей відображення фінансових результатів туристичної діяльності в платіжному балансі, притаманне тільки міжнародному туризму і не розповсюджується на внутрішній туризм.

Міжнародний туризм в світі украй нерівномірний, що пояснюється в першу чергу різними рівнями соціально-економічного розвитку країн і регіонів. Туризм не є товаром першої життєвої необхідності, тому він стає необхідним людині тільки при певному рівні доходів і при певному рівні багатства суспільства.

Найбільший розвиток міжнародний туризм одержав в західноєвропейських країнах. На частку цього регіону доводиться понад 70% світового туристичного ринку і близько 60% валютних надходжень.

Приблизно 20% припадає на Америку, менше 10% - на Азію, Африку і Австралію загалом.

Крім витрат на проїзд в країну і назад, іноземний турист затрачає на харчування близько 40% своїх витрат, на проживання - 30%, на проїзд всередині країни - 8%, інші витрати - 22%. Витрати американських туристів за кордоном звичайно вищі, ніж витрати туристів з інших країн.

В'їзний туризм як вагомий чинник для поповнення державної казни та створення додаткових робочих місць. Розвиток в'їзного туризму є не лише джерелом грошових надходжень в економічну систему країни, а й допомагає активізації відносин між країнами туристичного процесу. Прибутковою галузь туризму можна вважати тоді, коли потоки в'їзного туризму втричі перевищують обсяги виїзного.

Для того щоб розвивався будь-який вид туризму, не лише в'їзний, необхідне відповідне правове підґрунтя, котре буде відповідати умовам сучасного суспільства та господарській діяльності суб'єктів підприємництва. Тобто потрібна якісна нормативно-правова база для розвитку соціальних та економічних аспектів сфери туризму. Оскільки в'їзний туризм тісно пов'язаний із міжнародною діяльністю, особливе значення має політичний стан у країні, який проявляє себе у стабільності та відкритості політики, стимулюванні національних та іноземних інвестицій у розвиток в'їзного туризму, полегшенні та спрощенні податкового, митного та візового режимів.

Україну у міжнародному туризмі варто розглядати у двох аспектах: зовнішня та внутрішня можливість. Зовнішню можливість в'їзного туризму забезпечують країни-донори. Для того, щоб оцінити потенціал країн-донорів та географію їх розміщення, варто звернутися до даних Всесвітньої туристичної організації які свідчать про те, що, по-перше, значна кількість лідерів міжнародних туристичних витрат є досить близькими сусідами України, що дозволить створювати відносно дешеві туристичні продукти. По-друге, має місце значне зростання обсягів витрат на подорожі (в

загальному у світі на 21,7%). Крім того, з огляду на витрати, що припадають на душу населення, найбільше на міжнародні туристичні послуги витрачають громадяни країн Європи. Це також свідчить про сприятливі можливості для України щодо інтеграції в Європейський простір міжнародного туризму.

2. 1. Проблеми логістичного характеру. Незадовільний стан дорожньої інфраструктури та під'їзних шляхів до об'єктів туристичного призначення. Відсутність альтернативи пересування через недостатній рівень розвиненості та висока вартість авіаційного сполучення, інших видів транспорту.

2. Ігнорування питань екології, санітарноепідемічної складової. Туристів приваблюють екологічно чисті регіони. Споживання «натурального», «екологічного», «чистого» товару або послуги пов'язується з мотивами раціональності, безпеки та захищеності.

3. Високий рівень непрозорості ведення туристичного бізнесу в Україні, що ускладнює безпеку діяльності для споживачів, проте може спрацювати як певний компенсатор обтяжливості офіційних умов прийняття туристів у зареєстрованих суб'єктів діяльності.

4. Соціальна та політична нестабільність в Україні, анексія АР Крим, воєнні дії на сході країни, які негативно вплинули на загальний розвиток національної економіки та розвиток галузі туризму.

5. Відсутність стратегічних орієнтирів системної та збалансованої державної підтримки розвитку туристичної галузі на національному рівні, з урахуванням інтересів як суб'єктів підприємницької діяльності, споживачів послуг, так і держави.

6. Вкрай низький рівень інформаційної підтримки туристичної галузі, що викликано відсутністю національних представницьких організацій, що забезпечують під'єднання суб'єктів туристичної діяльності до глобальних мереж дистриб'юторів; відсутність у більшості підприємств і організацій туристичної галузі ефективних автоматизованих інформаційних систем управління діяльністю; відсутність автоматизованих інформаційних систем моніторингу, аналізу та планування діяльності туристичної галузі.

раціональне управління туристичною галуззю в Україні в умовах невизначеності вимагає використання заходів, які вже зарекомендували себе на високому рівні так і пошуку нетрадиційних підходів і нових креативних поглядів.

Серед цих методів та прийомів можна виділити: комплексне удосконалення методів управління туристичною галуззю, створення сприятливого клімату для її функціонування та розвитку, розробку й оцінювання моделей розвитку сфери туризму в системі державного і регіонального економічного розвитку, розробку економічної політики різних категорій туристичних підприємств, впровадження автоматизованих інформаційно-аналітичних систем і технологій (автоматизація моніторингу, аналізу і планування туристичної діяльності) [6], організація мережевих баз даних і довідкових систем, систем електронного маркетингу і бронювання послуг, автоматизованих систем управління, визначення цілей їхньої діяльності й стратегії розвитку, оцінювання потенційних можливостей наявних ресурсів та рівень їх використання тощо.

3. Аналіз показників доходів від туризму показує, що п'ятірка країн-лідерів із доходів від міжнародного туризму не змінилася. США, як і раніше, займають перше місце, будучи величезним туристичним ринком з високорозвиненою інфраструктурою, готельною мережею, транспортною галуззю.

Таїланд став одним із найважливіших туристичних напрямків, увійшовши до п'ятірки найрозвиненіших країн світу, особливо після того, як він почав освоювати нові пляжі на південному узбережжі країни та організовувати культурно-пізнавальні поїздки до північних регіонів. У 1960 р. країну відвідало близько 80 тис. іноземних туристів, а в 2019 р. їх кількість досягла 39,8 млн, а туристична галузь принесла Таїланду 66,2 млрд дол. США (2019 р.), що становить п'яту частину національного доходу. Що стосується України, то вона має величезний потенціал у сфері туризму. Проте зростання доходів від туристичної галузі у 2018 році склало 12,4% і це

пов'язано з впливом, певною мірою, зовнішніх факторів. Розвиваючи в'їзний туризм, Україна стає все більш популярною у іноземних туристів, а також мандрівників приваблює наявність екологічно чистих продуктів та відпочинкових зон, що є вагомим конкурентним перевагою.

Наступною основою для аналізу є розрахунок доходу країни від міжнародного туризму на душу населення (СЛАЙД 5).

Гонконг має найвищі показники доходів міжнародного туризму серед досліджених країн. У 2014 році країна отримала 6,52 тис. доларів США на душу населення; за аналізований період цей показник знизився на 17,3% і у 2019 році становив 5,39 тис. доларів США. Причиною такого зниження є конкуренція з боку сусіднього Макао, яке приваблює туристів своїми гральними закладами та великими торговими центрами.

В Україні, розташованій у самому серці Європи та має всі умови для повноцінного розвитку економіки за рахунок туризму, цей показник за роки досліджень у середньому становить лише 46,8 дол. США на людину, що свідчить про суттєве відставання від провідних світових країн з погляду туристичної інфраструктури та якості туристичних послуг

4. Туристи найчастіше відвідують країни Європи: із 10 країн у рейтингу шість європейських країн. Регіон виграє завдяки багатій культурній спадщині, розвиненій інфраструктурі та послугам. Володіючи високим рівнем економічного розвитку, значним досвідом організації туризму, розвиненою транспортною мережею, локалізованими історико-культурними та природними пам'ятками, Франція та Іспанія лідирують за кількістю мандрівників, тоді як Україну у 2018 році, 1 млн. туристів.

ЮНВТО провела дослідження впливу туризму на світову економіку у 185 країнах світу та дійшла висновку, що туризм та суміжні галузі генерували 10,3% світового ВВП або 8,9 трлн доларів США у 2019 році (WTTC 2020). Економіка багатьох країн значною мірою залежить від

туризму, та його внесок у валовий національний продукт може сягати 80%; доходи від міжнародного туризму є основним джерелом отримання валюти.

Витрати на туризм продовжували зростати на тлі світового економічного спаду у 2014–2019 роках.

Наприклад, якщо порівнювати 2018 р. з 2017 р., у Франції зростання витрат на міжнародний туризм серед п'яти найбільших світових ринків виїзного туризму склало (+10,3%), тоді як беззаперечними лідерами були Китай (+7,5%) та США. (7,3%). через сильні валюти цих країн. У Німеччині зростання склало 6,6%, у 2018 році німці подорожували в середньому 20 днів – це новий рекорд для країни. Аналізуючи 2019 рік, можна відзначити зниження витрат на міжнародний туризм у всіх досліджених країнах у зв'язку із глобальним економічним спадом.

В умовах глобальних ризиків ефективно працювати здатна лише туристична компанія, яка володіє сучасними автоматизованими інформаційними технологіями, що безпосередньо впливають на її конкурентоспроможність. Використання розгалужених комп'ютерних систем та мереж, Інтернету та Інтернет-технологій, програмного забезпечення для всіх бізнес-процесів туристичного бізнесу – це не просто питання сьогоденного лідерства та конкурентної переваги, а й можливість створити сприятливі умови у найближчому майбутньому на туристичний ринок.

5. У глобальному масштабі прямий внесок подорожей та туризму у ВВП становив близько 5,8 млрд. доларів США в 2021 році. Враховуючи прибутковість галузі, багато країн мають стимул інвестувати в політику, що сприяє розвитку подорожей і туризму. У 2021 році країни та території-лідери за індексом розвитку подорожей та туризму (TTDI) були Японія, США та Іспанія, що отримали по 5,2 бали кожна з семи. Хоча подорожі та туризм роблять значний внесок у світовий ВВП, вони серйозно постраждали від глобальної пандемії коронавірусу (COVID-19), що почалася на початку 2020 року.

Загальний внесок подорожей та туризму у світовий валовий внутрішній продукт (ВВП) зріс на 21,7 відсотка у 2021 році порівняно з попереднім роком після різкого падіння у 2020 році через пандемію коронавірусу (COVID-19). Загалом внесок подорожей та туризму у світовий ВВП у 2021 році склав 5,81 трильйона доларів США, що означає збільшення приблизно на один трильйон доларів США порівняно з 2020 роком, але залишається нижчим за показники до пандемії. На подорожі та туризм припадало 6,1 відсотка світового валового внутрішнього продукту (ВВП) у 2021 році, що означає зростання порівняно з 2020 роком, але залишається нижчим за показники, що повідомлялися до пандемії коронавірусу (COVID-19). Загалом загальний внесок подорожей та туризму у світовий ВВП у 2021 році становив приблизно 5,81 трильйона доларів США.

За прогнозами Statista Mobility Market йдеться, що до 2022 року виручка сягне понад 600 мільйонів доларів США, а до 2023 року повернеться до допандемічної суми понад 730 мільйонів доларів, причому основний внесок у це зростання зроблять готелі.

Оскільки доходи від глобальних подорожей та туризму, за оцінками, почали відновлюватися у 2021 році, у розподілі продажів, як і раніше, переважали онлайн-продажі. У 2021 році 66 відсотків світових продажів у сфері туризму та подорожей припадало на онлайн, і лише 34 відсотки припадало на офлайн-продаж. За оцінками Statista Mobility Market Outlook, ця тенденція продовжить збільшувати частку онлайн-продажів до 74% до 2026 року.

6. Першим кроком до забезпечення сталого туристичного бізнесу є виявлення проблем. Одними з найболючіших проблем у туризмі є: нетрадиційні види туризму, сортування сміття та приправи. Визначивши проблеми – необхідно підготувати план основних заходів та стратегію. Розпочавши реалізацію заходів та отримавши позитивні результати діяльності, наступним етапом зміцнення сталого туризму є додаткові дії, що забезпечують стійкість досягнутого результату.

16 березня 2017 року Кабінет Міністрів України ухвалив Стратегію розвитку туризму та курортів до 2026 року, яку підготувало Міністерство економічного розвитку і торгівлі. Стратегія визначає підхід державної туристичної політики у таких напрямках: безпека туристів; нормативно-правова забезпечення; розвиток туристичної інфраструктури; розвиток людських ресурсів; маркетингова політика розвитку туризму та курортів.

7. Природно-рекреаційний потенціал України включає природні рекреаційні землі, мінеральні води, лікувальні грязі та лікарську сировину для фармацевтичної промисловості. Величина природно-рекреаційного потенціалу країни оцінювалася через грошову вартість вільного часу, проведеного на природі для відпочинку; мінеральні води та лікувальні грязі – за вартістю їх експлуатованих запасів та виходячи з регіональних ринкових цін.

Для обґрунтування перспектив рекреації в Україні важливо проаналізувати територіальні відмінності у внутрішньокomпонентній структурі природного рекреаційного потенціалу цієї країни. Таким чином, слід зазначити, що роль ресурсів санаторно-курортного лікування зростає від Східного економічного макрорайону (району), де їхня сума становить 18 %, до Західного (23 %) та Південного (33 %) макрорайонів.

Особливого значення санітарно-курортні ресурси мають в Одеській (59%) та Закарпатській (43%), Вінницькій (39%) та Львівській (30%) областях. Очевидно, що саме до цих регіонів належать перспективи розвитку санаторно-курортної галузі України. При цьому частка санаторно-курортного лікування у природно-рекреаційному багатстві Київської, Харківської, Дніпропетровської, Донецької та Луганської областей послідовно знижується з 1/3 до 1/6. Це насамперед пояснюється зростанням ролі природних ресурсів для відпочинку та туризму, що ефективно використовується відпочиваючими з міст-мільйонерів та мегаполісів у вигляді відпочинку на природі вихідного дня.

Отже, молода туристична індустрія України сьогодні стрімко розвивається та має шанси на удосконалення з огляду на наявний туристичний потенціал, до якого відносять природно-рекреаційні, історико-культурні, соціально-економічні, нормативно-правові складові.

Ім'я користувача: Федосова Юлія
ID користувача: 1011656725
Дата перевірки: 30.06.2022 00:50:58 EEST
Тип перевірки: Doc vs Internet + Library
ID користувача: 10005559

Назва документа: Диплом Анніловова Анастасія Т-18 (1)

Кількість сторінок: 74 Кількість снів: 16567 Кількість символів: 127377 Розмір файлу: 216.49 KB ID файлу: 1011523037

46.8%

Схожість

Найбільша схожість: 8.94% з Інтернет-джерелом (http://visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/22_1_2018ua/17.pdf)

39.6% Джерела з Інтернету 406

14.1% Джерела з бібліотеки 103

Сторінка 81

Сторінка 76

0% Цитат

Вилучення цитат викнене

Вилучення списку бібліографічних посилань викнене

0%

Вилучень

Немає вилучених джерел